Hér með tilkynnist vinum og vandamönnum að okkar hjartkæri eiginmaður og faðir Hallgrímur Indriðason. andaðíst 29. f. m. Jarðarför hans er ákveðin frá sjúkrahúsinu á Akureyri laugardaginn 11. þ. m. og hefst kl. 12. á hádegi.

Akureyri 9. des. 1915. Fyrir hönd mína og barna minna. Fanney Tryggvadóttir.

Jón Bergsveinsson

síldarmatsmaður kom helm til sín til Akureyrar með Ísland úr Ameríkuför sinni. Segir hann að ágætlega hafi gengið að selja síldina héðan í Nýju-Jórvík og hafi verið beðið um meira, en þá var öll síld seld á Íslandi. Telur hann vafalaust að næsta haust verði hægt að selja 20 þúsund tunnur þar vestra.

Rúgmjöl og útlendar kartöflur

og maís hafa lækkað í verði á Akureyri síðan Ísland kom (Rúgmjöl 30 kr. kartöflur 12 kr. tunnan).

Stærri mótorskip.

Mikill hugur er nú í Eyfirðingum með að kaupa stærri mótorskip með yfir 20 hesta vélum, eiga þau að stunda þorsk og sífdarveiðar. Búist við að 4 eða 5 slík skip verði keypt.

»Island«

hið nýja skip sameinaða eimskipafélagsins kom hér við um síðustu mánaðarmót á leið til útlanda. Hafði hingað mikið af vörum til kaupmanna og fyrir 17 þús. kr. til verkamannafélags Akureyrar. Skipið tók hér mikið af ísrlenzkum vörum. Nokkrir héðan tóku séfar með skipinu til útlanda meðal ann ars þessir kaupmenn: Asgeir Pétursson, Sigurður Bjarnason, Rögnvaldur Snorrason með konu, Kristján Gíslason frá

Sauðárkrók, Pórður Gunnarsson frá Höfða, Eggert Laxdal. Ennfremur fór Steingr. Matthíasson héraðslæknir og kona hans, ungfrú Anna Havsteen, Vilhjálmur óðalsbóndi í Nesi, Óiafur útvegsbóndi á Kljáströnd og ef til vill fleiri.

Atvinna á Akureyri

hefir mátt heita góð í alt haust og fram að þessum tíma fyrir fullhrausta karlmenn, sem hafa viljað vinna úti. Kaupið er 35 aura á klukkutíma.

Veðrátta

hefir verið hagstæð fram að þessum tíma og víða góð beit.

Síldveiðar og bryggjubyggingar.

Hið háa verð á síld í haust mun ýta undir auknar síldveiðar fyris Norðurlandi næsta sumar. Er þegar mikil ráðagerð með bryggjubyggingar við Eyjafjörð til að taka móti síld á, og allar þær bryggjur sem til eru og síldarskip geta legið við munu vera pantaðar. Er nú talað um að Norðmenn muni byggja bryggjur fyrir 5 skip í Hrísey og Reykvíkingar á Hjalteyri og við Fagraskóg fyrir þrjú skip. Hafnarnefnd Akureyrar hefur og lagt til að undirbúningur væri gerður til að byggja söltunarbryggjur fyrir 5 skip innan við Torfunefsbryggjuna.

Sótarastaðan

á Akureyri er veitt Kristjáni Guðmundssyni Jóelssonar frá Meyjarhóli.

Steinolíutunnur

góðar, hreinar kaupir verzlun

J. V. Havsteens háu verði.

Jólakort

selur prentsmiðja

Björns Jónssonar.

H_{|F} Hinar sameinuðu íslenzku verzlanir, Oddeyri

kaupa

haustull og prjónles

og flestar

íslenzkar vörur

hæsta verði.

Oddeyri 1. nóv. 1915.

Einar Gunnarsson.

Allar hygnar húsmæður í bænum vita að bezta, drýgsta og ódýrasta SÆTA SAFT er að fá hjá

Eggert Einarssyni.

Miklar brigðir eru nú einnig til af hinum góðkunnu

GOSDRYKKJUM

og JOLAÖLINU víðfræga.

Með s/s »Ísland« fékk eg gríðarbirgðir frá »De forenede Bryggerier« af þeirra

ágæta öli, maltdrykkjum o. fl.

sem menn þekkja að eg hefi haft undanfarið. Ennfremur fékk eg ótal tegundir af

Vindlum og vindlingum, reyktóbaki og munntóbaki, sem alt er selt með mjög lágu verði, svo hvergi er unt að gera eins góð

kaup á tóbaki eins og hjá mér.
Gosdrykkjaverksmiðjan á Akureyri

Eggert Einarsson.

36

Skaði að það var ekki þinn hattur, en það er nú ekki víst að greifinn hefði steypt sér í sjóinn fyrir hann.«

»Hver er að tala um minn hatt?« svaraði Selma önug, og svo fóru þær systurnar að jagast út af því að Hildur var að skopast að þessari undrun Selmu,

Emmy stóð um stund hugsandi með vota hattinn í hendinni í sömu sporum, sem greifinn hafði yfirgefið hana.

»Hvač segirðu um þetta æfintýri?« spurði Hildur og rendi sínum fögru augum til Emmyar.

»Að greifinn er altof kurteis, en nú er bezt við róum heim, svo mamma verði eigi hrædd um okkur.«

»Bara ef Jonni kæmi nú, en hann er einhversstaðar að slæpast, « sagði Hildur.

*En hvað greifinn er fríður!« sagði Selma, sem sezt hafði á stein og horfði út yfir sjóinn; og fór þá Hildur aftur að stríða henni og hlæja.

Svo kom Jonni, og var þá jafnskjótt haldið heimleiðis á bátnum. Liðforinginn tók á móki stúlkunum þegar heim kom. Þegar þær höfðu heilsað, sagði Hildur við föður sinn: »Eg get borið þér kveðju frá Arthúr frænda og Sapphó litlu.«

»Hvaða heimsku ertu að fara með, barn?« sagði liðforinginn brosandi.

»Við hittum Arthúr greifa, og hann kastaði sér í sjóiun til þess að bjarga hattinum hennar Emmyar, þetta er alveg satt,« sagði Selma fjörlega.

»Hann kom með hattinn til okkar og vatnið draup af honum eins og votum hana, og svo talaði hann svo fagurt um hinn himneska hreim í rödd minni og hvað nefið á mér væri fallegt,« sagði Hildur og reyndi að vera sem hátíðlegust.

»Eruð þið gengin af vitinu, börn,« sagði frú Becker.

Liðforinginn sneri sér þá til Emmyar og spurði hvaða heimsku dætur sínar væru að fara með og sagði hún honum í stuttu máli frá því, sem komið hefði fyrir.

»Var ekkjufrúin í bátnum,« spurði liðforinginn.

»Eg veit það ekki,« svaraði Emmy. »Eg sá ekki bátinn fyr

33

þótt eg hefði þá ekkert til að endurgjalda honum með alla hans fyrirhöfn.«

Madama Hedin kom nú brátt með margskonar mat handa ferðafólkinu, ágætan fiskirétt, hleypta mjólk og rjómakökur og fleira góðgæti. Greifafrúin át með góðri lyst og var hin kátasta og svo skemtileg, að Arthúr gat varla haft af henni augun og fór að hugsa um hve undarlegt væri að hún ekki ávalt gæti verið svona frjálsleg, létt í lund og alþýðleg. Dóra gekk um beina og talaði fátt, en það sem hún sagði bar vott nm góða greind og að hún kunni sig vel. Þegar fólkið hafði drukkið kaffi gekk Dóra til greifafrúarinnar og mælti:

»Ef eg þyrði mundi eg bera upp eina bón fyrir yður,«

»Er eg svo ægileg að þér þorið það ekki?« sagði greifafrúin vingjarnlega.

»Ekki svo að skilja, en það er fulldjarft af stúlku í minni stöðu að fara að bera fram bænir fyrir hágöfuga greifafrú,« svaraði Dóra brosandi.

»Engin hætta á ferðum. Eg held eg megi lofa því fyrirfram að bænheyra yður.«

»Pað gerir mér óerfiðara að bera fram ósk mína, « sagði Dóra hlæjandi. »Mig langaði til að biðja yður að lofa mér að róa yður út í Hansskerið og líta á kofann minn þar, sem eg hefi sjálf byggt. «

»Pað er ágæt uppástunga,« sagði Sapphó og stökk á fætur.

Vér hlaupum yfir að segja frá ferðinni út í skerið, en látum oss nægja að skýra frá þeim atburðum sem gerðust á heimleiðinni. A afturpalli í litlum bát sat greifafrúin og masaði við Arthúr, sem sat á þóftunni gagnvart henni. Clara sat við hliðina á frúnni og horfði í djúpum hugsunum út yfir spegilsslétt hólmasundin, sem síðdegissólin varpaði á geislum sínum í purpuraskrúði. Utan við sundið blikaði hið breiða haf og sást þar skip á ferð með drifhvítum seglum. Clara fylgdi skipinu með augunum og greip hana þá einhver löngum og þrá eins og oft vill verða hjá þeim, sem stara út á hafið og fara að hugsa um löndin og lífið hinumegin við það. Það er einatt eitthvert einkennilegt hugarflug í sálu vorri, sem sækir út í óþekta heima, mun það eigi vera það, sem vill bera sál vora út yfir endimörk hins jarðneska lífs.